День йде по ночі, а осінь по літі,
І переміні тій кінця немає.
В кожній хвилині хтось родиться в світі,
В кожній хвилині хтось в світі конає.

В тій хаті чути перший плач дитини,
Там перед смертю старець клене долю.
Так вічно, вічно. Й нема ні хвилини,
Щоби на світі цім не було болю.

А ріка заодно грає-грає,
Щось в ній буриться, щось в ній зітхає.